

τὸ δ' ἐρᾶν προλέγω τοῖσι νέοισιν
μή ποτε φεύγειν,
χρῆσθαι δ' ὀρθῶς, ὅταν ἔλθῃ.

114

Galenus vol. I. p. 16. ed. Kühn. Εἶτα καὶ τῷ γήρα λαιδοροῦνται, δέον
ἐαυτοῖς, καὶ τὸν Εὐριπίδην ἐπαινοῦσι λέγοντα

Οὐ γάρ ἐστιν ἀσφαλὲς
περαιτέρω τὸ κάλλος ἢ μέσως λαβεῖν.

115

Athenæus XI. p. 465 h. Διόπερ καὶ Εὐριπίδης ἓνα τῶν τοῦ Ἥλιου ἵπ-
πων φησὶν εἶναι

Βακχίου φιλανθέος
Αἶθοπα, πεπαίνοντ' ὀρχάτους ὀπωρινούς·
ἐξ οὗ βροτοὶ καλοῦσιν οἶνον αἶθοπα.

116

Ælianus XII, 15. Ἐπαιξε δὲ ἄρα ὁ Διὸς καὶ Ἀλκμήνης μετὰ παιδίων
πάνυ σφόδρα. τοῦτό τοι καὶ ὁ Εὐριπίδης ἡμῖν ὑπαινίσσεται, ποιήσας τὸν αὐ-
τὸν τοῦτον θεὸν λέγοντα

Παίζω· μεταβολὰς γὰρ πόνων ἀεὶ φιλῶ.

117

Ælianus IV, 54. Ὅμηρος μὲν οὖν ἔδωκεν ἵππῳ φωνήν, ἀσπίδι δὲ ἡ φύ-
σις, ἣ νόμων οὐδὲν μέλει, φησὶν Εὐριπίδης. Alio verba deflexit Anaxan-
drides apud Aristot. Eth. Nicom. VII, 10. ἡ πόλις ἐβούλεθ', ἣ νόμων
οὐδὲν μέλει.

118

Ælianus N. A. XIV. 6. de lynce : Ἐοικε δὲ ἄρα τῷ θηρίῳ τούτῳ μαρ-
τυρεῖν καὶ Εὐριπίδης τὸ ἀπρόσωπον οὖν, ὅταν που λέγῃ

Ἦκει δ' ἐπ' ὤμοις ἢ συὸς φέρων βάρους,
ἢ τὴν ἄμορφον λύγγα, δύστοκον δάκος.
ὑπὲρ ὅτου δὲ λέγει δύστοκον τοὺς κριτικούς ἐρέσθαι λῶον.

119

Dio Chrysost. Or. 64. p. 594 c. Εὐριπίδης τὸν ναύτην μέμφεται,
ἄωρι πόντου κύματ' εὐρέος περῶντα, καὶ διὰ τῶν ἐξῆς ἐπετίμα λέγων

Σμικραῖς ἐπιτρέπουσιν αὐτοὺς ἐλπίσιν.

120

Macrobius Saturn. I, 17. *Est et alia ratio draconis perempti : nam
solis meatus, licet ab ecliptica linea nunquam recedat, sursum tamen ac*